

“El dolor i la tristesa tenen molt pes en la meva obra”

ENTREVISTEM L'ARTISTA BASC DARÍO VILLALBA, QUE, PER PRIMERA VEGADA, TÉ UNA EXPOSICIÓ MONOGRÀFICA A BARCELONA

LAIA ANTÚNEZ

L'any 1957, quan només tenia divuit anys, l'artista basc **Darío Villalba** va presentar la seva primera exposició monogràfica a la Galeria Alfil de Madrid. Seixanta anys després, i amb una trajectòria consolidada internacionalment en el món de l'art, a Villalba encara li quedava una assignatura pendent: que Barcelona li dediqués una exposició individual. El repte s'ha superat gràcies a la **Fundació Suñol** que, des de fa unes setmanes, acull la mostra *Darío Villalba. Resplandor seco*. Parlem amb aquest artista, que, a més de **traspasar estils**, és considerat un pioner a Espanya a congregar el traç de la pintura i la tècnica fotogràfica.

Warhol va definir el teu estil com a pop soul (pop de l'ànima). Quines peculiaritats presenta respecte a l'art pop que tots coneixem?

La principal diferència és que en la meva obra hi té molt pes el més sentimental: el dolor, la tristesa, la marginalitat... Hi ha tota una poètica que no és pròpia de l'art pop, que és un estil amb menys ànima.

Tu mateix utilitzes habitualment aquesta etiqueta per definir el teu art. Encara que hagin passat els anys, continua sent vàlida?

Sí, perquè l'aproximació que faig a l'ésser humà a través de la meva obra segueix sent molt emocional.

Diries que a Espanya es va arribar a desenvolupar un corrent d'art pop?

Hi va haver alguns creadors afins a aquesta tendència, però no crec que tinguessin gaire

'Jones', 1974. Els 'encapsulats' van donar reconeixement internacional a Villalba.

'Homeless-Orgánico', 1999. Díptic que combina pintura i fotografia.

repercussió. Segurament, el context no era l'adequat, ja que en aquella època, a Espanya, no hi havia una societat de consum potent i amb capacitat d'influir en els artistes.

Has estat un dels primers artistes espanyols a fusionar fotografia i pintura. Quin tipus de fotografies fas servir?

Al principi agafava fotogra-

fies de qualsevol lloc, de revistes, de la premsa gràfica, d'arxius psiquiàtrics... A poc a poc vaig anar abandonant aquestes fotografies *trobades* i vaig començar a disparar les meves pròpies, centrant-me en aquelles persones, paisatges o elements que em cridaven l'atenció.

A la Fundació Suñol s'hi mostren trenta obres que tracen un recorregut per tota la teva trajectòria. Com ha evolucionat la teva obra?

En les meves primeres obres em fixava en persones que estaven en estats límit de saturació mental o física. Em centrava en la malaltia i en aspectes molt marginals de l'ésser humà. Això va anar canviant, vaig començar a prestar atenció a la gent del carrer i a incorporar elements molt més lúdics i menys tràgics. Aquesta manera de fer es manté en la meva obra més recent.

També hi ha algun dels teus famosos encapsulats. En què consisteixen aquestes peces?

N'hi ha una d'important que em va comprar Josep Suñol a la dècada dels anys setanta, titulada *Jones*. Aquestes peces segueixen la meva idea d'utilitzar la fotografia i treure-la del seu suport habitual. En aquest cas, la fotografia es col·loca dins d'una estructura de metacrilat que l'allunya de l'exterior i la converteix en una escultura.

Tens 77 anys. Tot i el pas del temps, continues treballant de la mateixa manera? I tant, amb la mateixa energia. L'art em manté viu (bromeja).

DARÍO VILLALBA. RESPLANDOR SECO

FUNDACIÓ SUÑOL. PASSEIG DE GRÀCIA, 98. BARCELONA. FINS A L'11 DE MARÇ. DE DILLUNS A DIVENDRES, D'11 A 14H I DE 16 A 20H; DISSABTE, DE 16 A 20H. PREU: 4 EUROS. ● Fundaciosunol.org

agenda

Oli de Pere Llobera.

CAMINS DE CREACIÓ

A l'hivern del 1974, el cineasta Werner Herzog va iniciar un viatge solitari, de Munic a París, per visitar la seva amiga Lotte Eisner, que era a l'hospital. Aquesta caminada de tres setmanes és el punt de partida de la col·lectiva 'Caminar sobre el gel', que compta amb artistes com Pauline Bestard, Lúa Coderch i Àngels Ribé, i que reflexiona sobre el repte i la disfuncionalitat de la pràctica artística. ARTS SANTA MÒNICA. LA RAMBLA, 7. DEL 17/1 AL 2/4. DE DT. A DS., D'11 A 21H; DG., D'11 A 17H. GRATUÏT. ● Artsantamonica.gencat.cat

FOTO: MIQUEL COLL

L'ART, UN JOC DE PISTES

L'Ateneu Barcelonès organitza l'activitat 'Art d'incògnit': un grup reduït d'assistents ha de descobrir quin objecte artístic s'amaga davant dels seus ulls i qui n'és el propietari o l'autor. Abans de la sessió, rebreu pistes, via e-mail i Twitter, però serà per les vostres preguntes, un cop reunits a la sala, que descobrireu la identitat de la persona i l'objecte triat. L'activitat es va estrenar ahir amb l'artista Antoni Miralda i la pròxima cita és el 9 de febrer. CANUDA, 6. CADA SEGON DIJOURS DE MES, 19 H. GRATUÏT (CAL RESERVAR PLAÇA). ● Art.ateneubcn.org